

Ons krantje

Nr. 157— september 2020

Driemaandelijke uitgave
vzw Internationale Medische Hulp aan het Kind

Afgiftekantoor 2099 Antwerpen x / P2A8581

AMIE caal

ROTSVAST VERTROUWEN IN DE TOEKOMST

Colofon

Verantw. Uitgever:

Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14
2050 Antwerpen
Tel. 0486/526.188
Mark.bolsens@telenet.be

Editoriaal:

Xavier Votron

Raad van Bestuur:

Xavier Votron, Stefaan De Bondt, Christian Vandeplas, Mark Bolsens, Françoise Cauwe, Joke Jaspers, Diane Nadalini

Ere-voorzitster

Thérèse-Marie de Fays-Flipot

Met dank aan:

Rob Tas, Thérèse-Marie de Fays-Flipot, Elisabeth Carton de Tournai, Marleen Lanckman en onze buitenlandse correspondenten van onze partners

Drukkerij:

Halewijn NV
www.halewijn.info
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
tel. 03/210.08.11

We beleven rare tijden. Corona beheerst ons ganse leven. Onze sociale contacten zijn beperkt. We konden met AMIE geen fysieke Algemene Vergadering houden. Veel plannen werden/worden onderuitgehaald.

Onze AV werd dan maar digitaal georganiseerd. De verandering van voorzitter werd goedgekeurd. Vanaf heden is Diane Nadalini onze nieuwe voorzitter. Zij treedt in de voetsporen van Xavier Votron, die beloofde nog één jaar het vicevoorzitterschap op zich te nemen. Graag maken we plaats vrij voor een gesprekje met beide. Een interview in covid-stijl ...

Hoe ervaren jullie deze periode?

Xavier : Toen ik jong was (ik ben er nu 68), vertelden mijn ouders me om een rotsvast vertrouwen te hebben, zonder daarbij al te veel vragen te stellen (vb. Over het geloof in Christus, of de bereidheid om de wetten en richtlijnen te volgen, of het vertrouwen te bewaren in de autoriteiten). Ik denk dat ik daarvan iets heb

overgeërfd, want de aanwezigheid van een virus - hoe gevaarlijk ook - is er niet in geslaagd mijn leven door elkaar te schudden, noch in mijn overtuiging, noch in mijn manier van leven in harmonie met mijn waar-

den, noch in het verlangen om de sanitaire regels te respecteren.

Mijn dagelijks leven is wel verstoord door de 'bubbel' waaraan we gehouden zijn. De autoriteiten vragen ons om onze sociale contacten te beperken, wat er toe kan leiden dat we zelfs onze kinderen en kleinkinderen niet meer zien. Ik was bezig met de renovatie van een huis en was verplicht de hele planning en organisatie te herzien.

Bovendien onderscheidde niks meer de zondagen van de andere dagen van de week. De meeste mensen gingen door-de-week niet meer naar het werk, en vele winkels waren, behalve de week-ends, nu

ook gedurende de week gesloten. Onze oriëntatiepunten waren verdwenen.

Maar er waren ook opmerkelijke gebeurtenissen : de medische wereld die zich sterk mobiliseerde, of de leerkrachten die alles in het werk stelden om hun leerlingen door dit schooljaar te loodsen. Er waren ook prachtige initiatieven: het dagelijks applaus om 20u en de steun van de burgers voor de meest kansarmen en voor diegene die het meest door deze crisis getroffen waren (horeca, plaatselijke handelaars, ...)

Diane : We moeten flexibel kunnen zijn, ons aanpassen aan nieuwe omstandigheden en nagaan of onze familie en vrienden het goed stellen.

Hoe zijn jullie eigenlijk bij AMIE gekomen?

Xavier : Ik vertelde het reeds in een ander interview. Net voor AMIE zijn 10-de verjaardag vierde, woonde ik een getuigenis bij van Patrice en Marcelle Dutrieux in Nijvels. Ze presenteerden ons de vereniging, tezamen met hun 2 kinderen die net uit Haïti kwamen. Ik was onmiddellijk overtuigd van hun engagement en van de doelstellingen van AMIE: vrijwillige steun verlenen aan kansarme kinderen uit - wat

Vervolg volgende pagina

A.M.I.E. (Internationale Medische Hulp aan het Kind) is een tweetalige Belgische vereniging zonder winstoogmerk, waarvan alle leden, bestuurders en verantwoordelijken zich belangloos inzetten voor het welzijn van kansarme kinderen in landen van ontwikkeling.

A.M.I.E.

- is een beweging van universele broederlijkheid
- probeert hulp te bieden aan de minstbedeelden, vooral de kinderen;
- werkt als humanitaire organisatie geruisloos maar snel en doeltreffend in de armste landen met hulpverleners van ter plaatse;
- wordt door geen enkele drukingsgroep, regime of staat beïnvloed;
- geeft als organisatie de voorkeur aan concrete hulp aan concrete personen.

www.amie-be.org
RPM BE 0420.127.289

Vervolg vorige pagina

toen nog zo noemde – ‘de derde wereld’, via peterschappen en kleine zeer concrete projecten. En wat ook belangrijk was: de absolute wil van onze stichters om elke frank (nu euro) die gegeven werd, ten goede te laten komen aan de kinderen.

Diane : Ook voor mij moet ik terugkeren naar de stichters van onze beweging. Thérèse-Marie was verpleegster in de school waar ik mijn lagere en middelbaar heb gedaan. Ze organiseerde veel activiteiten om geld te verzamelen voor AMIE en zo ben ik erbij betrokken geraakt. Thérèse-Marie ademde AMIE. Je kon niet afzijdig blijven ...

Welke waarden van AMIE vinden jullie belangrijk?

Xavier : Ik heb er net over gesproken. Het enkel en alleen steunen op vrijwilligerswerk, de zekerheid dat àl het ingezamelde geld naar de kinderen gaat. En natuurlijk de wil van A.M.I.E. om kinderen en jongeren ècht te helpen. Ik zou hieraan willen toevoegen dat onze acties worden gehouden zonder veel beroep te doen op de media, zonder dure reclame maar via "mond-tot-mondreclame", waardoor we elk jaar bijna € 450.000 kunnen inzamelen. We kunnen rekenen op een formidabel team van vrijwilligers en verantwoordelijken in België en onze partners ter plaatse. Het woord AMIE (vriendschap) krijgt daardoor een reële betekenis. En ik wil hen hier in het bijzonder bedanken. Denk ook aan echtgenoten, van wie er helaas enkelen zijn overleden.

Diane : Ook ik geef graag enkele trefwoorden die AMIE tekenen: transparantie, eerlijkheid, discretie, louter vrijwilligers werk, al het gestorte geld gaat naar zijn bestemming.

Dan een vraagje specifiek voor Xavier: AMIE heeft door de jaren heen een hele evolutie meegemaakt. Wat vindt U de belangrijkste schakelmomenten van de voorbije jaren?

Xavier : AMIE begon klein maar met een buitengewone kracht en bezieling van de oprichters. Ze geloofden er echt in en ze hadden gelijk. Meer dan 40 jaar later bestaat AMIE nog steeds en is de organisatie zeer solide. Ik citeerde reeds de financiële cijfers, maar de wetenschap dat elk jaar honderden kinderen worden gesponsord en dat er net zo veel meer goed onderwijs krijgen, is een grote motivatie voor al onze donateurs om verder te doen.

Sleutelmomenten van de afgelopen jaren waren de dood van Jean Flipot, wiens werk we allemaal vanaf het begin met Thérèse-Marie hebben leren kennen. Ik heb er echt spijt van dat ik te weinig met hem heb gewerkt. Er waren ook nieuwe initiatieven met een team toegewijd aan enkele groot-schalige projecten: het Happy Home weeshuis in Kenia, het Madaquatere-project in Madagaskar, de vele activiteiten van pater

Pol Feyen in de DRC, de Sofie Daems-stichting in Thailand, het Akwaaba Asuadei-project in Ghana, het schoolproject in Kenia, de Canaan-school in Haïti.

Ten slotte was er de herziening van de statuten, die het mogelijk maakte om de Raad van Bestuur uit te breiden, te verjongen en te vervrouwelijken. En wat niet is veranderd, is de wil om verder te gaan, kosten te blijven beheersen (bedankt Rob, bedankt Mark, bedankt Stefaan). Een team dat altijd klaar staat om de kinderen te helpen.

Tot slot: hebben jullie nog een boodschap/wens voor de lezers van ons krantje?

Xavier : Ja, even een korte opmerking: ik schreef jarenlang het voorwoord ... en kreeg maar één keer een reactie. Ben je het altijd eens met wat ik schreef? En waarom kenden oproepen voor donaties aan een bepaald klein project (wat het ook mocht zijn) zo weinig succes? Dus mijn wens is dat de lezers van ‘Ons Krantje’ meer reageren. Het lijdt geen twijfel dat onze nieuwe voorzitter Diane zal slagen!

Diane : voor de lezers van ‘Ons Krantje’ heb ik misschien één eenvoudige wens: dat ze – nadat ze het krantje gelezen hebben, het doorgeven aan een kennis. En zo gaan we de AMIE-familie de komende jaren nog groter maken!

Mooi nieuws uit Thailand

Midden maart 2020 werd Sophie's House in The Children's Village van Father Ray in Pattaya in gebruik genomen.

De bouw en afwerking heeft wat vertragingen gekend, maar het is finaal een "dubbel" huis geworden, dat een "thuis" zal zijn voor een tiental meisjes.

Via deze YouTube-link kan u een filmpje van Father Ray bekijken:

<https://youtu.be/XGwPqbv9IH0>

Proficiat aan allen die eraan meewerkte!

Phishing gevaar

Iedereen heeft wel al ergens gelezen dat fraudeurs van de corona situatie gebruik proberen te maken.

Inderdaad, met de beperktere mogelijkheid nog fysiek te handelen, verloopt steeds meer communicatie digitaal.

Zo hebben AMIE bestuurders recent nu en dan mails gekregen waarin gevraagd wordt transacties te doen; die mails lijken verzonden vanop betrouwbare adressen, maar blijken toch vervalst.

Ook een donateur kreeg een vraag om rechtstreeks (dus niet via een AMIE rekening) geld te storten; het mailadres van de afzender leek heel hard op het correcte adres van een plaatselijke verantwoordelijke.

We willen met deze voorbeelden extra aandacht vragen bij berichten die u als donateur zou krijgen om geld te storten: controleer heel goed van waar het bericht precies komt, neem eventueel (niet via 'reply') contact met iemand om na te vragen of de vraag authentiek is, en stort enkel geld op de AMIE rekeningen waarmee u vertrouwd bent.

Zo komt uw gift zeker correct ter plaatse.

Nieuws uit digitale Algemene Vergadering en Raad van Bestuur

In het vorige krantje hebt U de jaarcijfers van 2019 gekregen. De Algemene Vergadering heeft unaniem deze cijfers goedgekeurd, alsook de budgetten voor het 2020.

Aan eenieder die heeft meegenomen aan de stemming: hartelijk dank voor het vertrouwen en de steun.

Ook de mandaten van Xavier Votron en Christian Vandeplas werden voor 1 jaar verlengd.

De raad van bestuur heeft daarna de taken verdeeld, waarbij Diane Nadalini werd verkozen als voorzitter, in opvolging van Xavier Votron die het komende jaar volop steun zal geven als ondervoorzitter.

Tevens werd beslist de administratieve zetel te verplaatsen naar Oevelseweg 14, 2550 Olen. Dank aan Rob en Marijke voor het vele jaren huisvesten van de AMIE-zetel, en ook van harte dank aan Joke om ons welkom te heten. De zetel blijft dus in hetzelfde gerechtelijk arrondissement.

Goed nieuws voor al onze weldoeners !!!

De regering besliste in juni om de belastingvermindering op te trekken van 45% naar 60% voor giften die in de loop van 2020 worden gestort aan een erkende organisatie. De regering wil zo de vrijgevigheid stimuleren en de steun aan maatschappelijke organisatie een flinke boost geven in het kader van covid-19-steunmaatregelen.

Iedereen die in de loop van 2020 dus een fiscaal aftrekbare gift doet aan een erkende organisatie kan rekenen op een fiscale korting van 60 % in plaats van 45 %. Dus: Schenk je € 40 aan een organisatie, dan recupereer je daarvan € 24 via je belastingaangifte van 2021.

Daarnaast mogen schenkers in 2020 uitzonderlijk 20% van hun totale netto belastbaar jaarinkomen als aftrekbare gift schenken. In een 'normaal' jaar is dat plafond 'slechts' 10%. Maar natuurlijk betreft deze maatregel slechts een beperkt aantal 'grote' schenkers.

De beslissing van 12 juni maakt deel uit van de steunmaatregelen in het kader van het derde luik van het Federaal Plan voor Sociale en Economische Bescherming. Zij is "gericht op de vrijwilligerssector en zal non-profitorganisaties waarvan de activiteiten van algemeen belang zwaar zijn getroffen door de crisis steunen".

AMIE is blij met deze beslissingen en hoop dat we zo extra steun kunnen bieden aan onze partners in het buitenland, die vaak nog meer getroffen zijn door het corona-virus dan wij.

In dat kader heeft de Raad van Bestuur van AMIE beslist een extra steunfonds vrij te maken van 20.000 euro voor speciale corona-budgetten.

Er werden aanvragen goedgekeurd voor

- voedselhulp via zusters Lesley en Pauline in Haiti
- voedsel- en schoolhulp voor onze petekinderen in de Filipijnen en Navotas
- schoolgeld, voedselhulp en steun voor medicijnen in Peru
- steun aan een familie (weduwe) in Haiti
- steun aan de studenten van Pol Feyen
- mondklappers en zeep voor de leerlingen en voedselhulp in Madagascar

Ook U kan helpen door een extra storting op rekening BE56 0003 2569 6088 van AMIE met vermelding van 'coronahulp'. Zo kunnen we ook naar de toekomst nog steun geven. Dankjewel.

In de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad bekend te maken kopie na neerlegging van de akte ter griffie

Ondernemingsrechtbank
Antwerpen

MOD 22

Voorbehoud aan het Belgisch Staatsblad

29 JULI 2020

Afdeling TURNHOUT

Griffie

Ondernemingsnr : 0420.127.289

Benaming

(voluit) : **Internationale Medische Hulp aan het Kind - Belgische afdeling /Aide Médicale Internationale à l'Enfance - Section belge**

(verkort) : **A.M.I.E.**

Rechtsvorm : Vereniging zonder Winstoogmerk

Zetel : Diestseweg 95, 2440 Geel

Onderwerp akte : Verdeling van functies binnen de Raad van Bestuur van A.M.I.E.

In de Algemene Vergadering van 17 mei 2020 zijn voor een periode van één jaar tot bestuurder herbenoemd : Christian Vandeplas en Xavier Votron.

In daaropvolgende bijeenkomst van het Bestuur op 17 mei 2020 werden de functies als volgt verdeeld :

- Voorzitter : Diane Nadalini
- Ondervoorzitter en vertegenwoordiger comité's projecten : Xavier Votron
- Schatbewaarder : Stefaan De Bondt
- Secretaris : Francisca Cauwe
- Verantwoordelijke Ons Krantje : Mark Bolsens
- Bestuurders : Christian Vandeplas en Joke Jaspers

In dubbel opgemaakt te Geel op 25/05/2020,
Diane Nadalini, voorzitter

Het is reeds tien jaar geleden dat Marie-Claire, Thomas, Jean-Lou en ik terugkwamen van onze eerste reis naar Madagaskar! Ook dit jaar keerden we weer. Begin van een geweldig avontuur! We zouden een gezin ontmoeten met wie we sinds 2006 correspondeerden.

Deze reis heeft een diepe indruk op ons gemaakt en persoonlijk wist ik toen ik thuiskwam dat ik nooit meer helemaal dezelfde zou zijn. We werden verleid door de schoonheid van het land en de vriendelijkheid van de Malagassische bevolking, hun moed en hun harde werk ... maar we ontdekten ook achter de schermen en de pijnlijke realiteit van hun dagelijks leven: ellende, ondervoeding, massale ontbossing, zeer lage schoolingsgraad van kinderen, kinderarbeid, corruptie, toenemend geweld, enz.

Ter plaatse hebben we ons min of meer geëngageerd, met de kapucijnerbroeders, om sponsors te zoeken voor een klas ... zodat een school kan beginnen in het dorp Tandila ... een klas van twintig kinderen!

We keerden terug naar families en vrienden om reisfoto's te delen. We ontmoetten hen in december 2010 en koesterden onze ietwat gekke droom om een vereniging op te richten met als doel deze school te starten In januari 2011 namen we contact op met AMIE en werden een schakel in het zo mooie verhaal als als project 520! Bedankt AMIE! Zonder jullie zou dit allemaal veel moeilijker en ingewikkelder zijn geweest, zo niet onmogelijk!

Na 10 jaar moeten we helaas vaststellen dat de algehele situatie van het land niet is verbeterd, integendeel.

Volgens de statistieken van UNICEF ging in 2010 26% van de kinderen onder de 15 niet naar school...

vandaag, 10 jaar later, gaat 31% van de kinderen niet! 22% van de kinderen werkten in 2010, momenteel is er 34% kinderarbeid!

In maart 2011 werd de eerste klas geopend in Tandila in een houten gebouw, één leraar en een twintigtal studenten ...

in april 2011 opende de eerste klas in Andrénalafotsy in een gebouw met palmladeren, haastig gebouwd in een bos door ouder. Ook hier 1 leraar en ongeveer twintig leerlingen!

Ik zal je jaar na jaar de vooruitgang besparen ... maar vandaag krijgen 461 kinderen en jongeren onderwijs in de dorpen Tandila en Andrénalafotsy! Twee kleuterscholen, twee basisscholen en een college! Als je me dat 10 jaar geleden had verteld, had ik gezegd: onmogelijk ... nu is het werkelijkheid!

Het doet me terugdenken aan het citaat van Nelson Mandela: "Onderwijs is het krachtigste wapen dat kan worden gebruikt om de wereld te veranderen" DANK U, samen zijn we de makers van deze verandering! !

Ik zou zo graag willen zeggen dat alles nu in orde is, we zijn op het goede spoor ... helaas ontspoorde de trein na Covid 19! Oh, de officieel gerapporteerde cijfers zijn niet zo hoog ... maar dat is slechts het topje van de ijsberg! Sterfgevallen als gevolg van honger en de voedselcrisis als gevolg van de pandemie zijn hoger en velen zijn hopeloos en worden ontmoedigd.

Hoe kan men een gezin eten geven, als je leeft van dag tot dag, en in een 'normale situatie' de voorraadkast al leeg is. Ook geweld is aanwezig. Niet goed te praten, wel te begrijpen ... Wat zou jij doen als je kinderen honger hebben ... ook stelen ????

Laten we nu eens kijken naar de huidige situatie van de scholen. Net als in

België werd in maart sluiting afgekondigd en werden scholen gesloten, behalve de hoogste klassen, zowel in het lager als op de universiteit.

We waren ons bewust van de situatie van het voedseltekort, en stelden voor aan onze zusters-partners om voedselpakketten uit te delen. Helaas, we hadden daar niet de juiste infrastructuur voor. Bovendien zou dit ook geleid hebben tot meer geweld, meer jaloezie. Daarom werden de kinderen op school, per niveau, uitgenodigd om hun huiswerk op te halen. Een ideale gelegenheid ook om hen zeer discreet voedsel te geven in onze refter.

Dit bleef zo tot 13 juli. Toen kwam de volledige lock-down door de toename van het aantal Covid 19-gevallen, en kon geen enkele student nog toegang krijgen tot de schoolgebouwen.

Uit het laatste nieuws per e-mail blijkt dat dit een fatale slag was voor het moraal van de docenten en nonnen die er alles aan hadden gedaan om de studenten zo gemotiveerd mogelijk te houden en de refter open te houden.

De examens waren ook problematisch. Het derde jaar, het laatste jaar van de universiteit, had een 'proef'-examen. Helaas zijn de resultaten niet in overeenstemming met de geleverde inspanningen, aangezien slechts 4 op de 10 studenten het gemiddelde haalde. Het doel van dit examen was om het niveau van de leerlingen te om ze zo goed mogelijk voor te bereiden op hun staatsexamens ... Dit zal misschien eind september worden georganiseerd. De start van het nieuwe schooljaar is gepland voor 2 september.

Voor het 5e basisonderwijs (ter herinnering, dit is het Franse systeem) zijn de resultaten van het proefexamens beter : in Tandila behaalden 16 van de 17 studenten het gemiddelde en in Andrénalafotsy behaalden 4 van de 7 studenten het gemiddelde.

Ook daar zou in principe het nieuwe schooljaar starten op 2 september en zal er een extra test worden georganiseerd om te bepalen of de leerlingen naar de klas kunnen.

In feite weet niemand echt wat morgen zal brengen en het is de Covid 19 die het schaakspel dirigeert!

De algemene situatie is echt zorgwekkend en ik hoop dat dit niet tot een groot aantal uitvallers zal leiden.

De Covid 19 zorgt ook voor meer nood aan niet alledaagse behoeften, zoals zeep, maskers, medicijnen en men heeft ook geen geld meer voor het weinige schoolmateriaal waarvoor ze zelf verantwoordelijk zijn, aangezien ouders nu al 4 maanden geen loon meer hebben gehad!

Ik blijf echter hoopvol. «the best is yet to come ». We verheugen ons er nu reeds op dat we binnenkort alicht kunnen terugkeren, en samen met de studenten de 10de verjaardag van het 'project 520' kunnen vieren !

Nog een dikke DANKJEWEL aan AMIE en al onze sponsors.

Studeren in Peru met zijn commercieel onderwijssysteem is sowieso al iets speciaals, zeker voor jongeren uit El Carmen. In deze Coronatijden rijzen dan ook extra problemen voor onze studenten. Net zoals bij ons worden er geen lessen meer in de gebouwen van de instelling gegeven maar doorgaans wel via internet. Op zich zelf een goede noodoplossing maar ja, les volgen op het schermje van een smartfoon, zoals sommigen doen, is niet gemakkelijk.

Ana, onze plaatselijke verantwoordelijke, laat weten dat ze niet meer met de studenten mag vergaderen maar wel via internet contact met hen tracht te onderhouden. Ook dit is een noodoplossing want het overhandigen van de studiebeurs is maar één aspect van de maandelijkse bijeen-

De keuken in El Carmen ... een vuurtje op straat

komsten waar telkens een thema wordt behandeld en de studenten vrij uit met elkaar en met Ana over hun problemen kunnen spreken. In deze periode kunnen onze studenten evenmin activiteiten organiseren die leerlingen van de plaatselijke middelbare school te versterken.

In El Carmen zet zich een bijzondere evolutie door: jongeren die om diverse redenen hun studies hadden stopgezet (financieel, in verwachting, ..) proberen soms na jaren de draad weer op te nemen om toch een diploma te halen. Dat is zeer moeilijk, zeker als het gaat om ongehuwde moeders

met jonge kinderen. Zo is er Carmen, 26, die door haar stiefvader met haar dochttertje uit huis werd gezet. Ze trok naar een leegstaand krot, zonder water, riolering of elektriciteit maar ook daar werd ze verdreven. Inmiddels is ze erin geslaagd een kamer te huren. Koken doet ze buiten op straat. Ze moet nog één jaar studeren en als het allemaal vlot loopt, hoop ik dat ze dankzij een beurs het laatste ontbrekende jaar kan af te maken en haar diploma behaalt. (Een beurs van één jaar, misschien iets voor u?)

En nog iets bijzonders: Sara studeerde met een beurs voor technisch verpleegster en toen ze werk had, bekostigde ze met wat ze verdiende de studies voor universitair verpleegster, studeerde af en nu... combineert ze nachtwerk met dokterstudies die haar bijna haar hele loon kosten. Ze droomt er van later bij Artsen zonder grenzen te kunnen werken. Prachtig toch! Maar het verhaal is nog niet af. Sara was de geknipte reisgenoot om Norma, secretaresse van de parochie en voorzitter van het Centro Cultural te vergezellen op de inleefreis naar Europa die Norma na 30 jaar samenwerking werd aangeboden. Zo waren Norma en Sara de gast op een door de parochie georganiseerde contactavond in Kessenich en daar getuigde zij over haar leven en studieloopbaan. Met tranen in de ogen van vreugde bekleemtoonde zij het belang van onze solidariteit over de grenzen heen en is u, net zoals ik, daar heel dankbaar voor.

Chincha en El Carmen hebben erg te lijden onder het Coronavirus maar we blijven ook aan de toekomst denken. Zo is er Eddy, oudste van een gezin van 6 waar-

van hij, een zusje en een broertje aan erfelijk cataract lijden en op termijn blind dreigen te worden. Eddy ziet zeer slecht en hoopt voor leraar muziek te kunnen studeren. Dat kan in Ica, 100 km verder

maar zal extra overleg en ook veel inspanningen vragen maar er is al een hoopgevende mail toegekomen. Jammer genoeg kon ik nog niet zoals gepland naar Peru afreizen maar hopelijk kan dat binnen enkele maanden wel.

Tot zover wat nieuws van een klein maar dynamisch groepje studenten, veelal meisjes met Afro-roots uit eenoudergezinnen. En het woordje "Afro" is hier van belang, niet alleen omdat het verwijst naar het slavenverleden van El Carmen. Ook in Peru bestaat er, net als in de Verenigde Staten racisme, zij niet zo gewelddadig maar wel qua onderwijs, beroepskansen en toekomstmogelijkheden. Dat maakt jongeren moedeloos en drijft ze soms naar kleine criminaliteit en drugs. Beurzen van bij ons geven jongeren kansen daaraan te ontsnappen en zelf aan een betere toekomst te werken. Zo kunnen ze zich ontplooiën en ontkomen aan de kwalijke gevolgen van die rassendiscriminatie. Dan denk ik bijv. aan Dayanna die in een krot woonde en dank zij een beurs afstudeerde als land- en tuinbouwtechnicus en een gelukkige moeder is die haar kind maar ook haar blinde moeder en jongere zusjes kan helpen. En nooit zal ik de woorden van Jorge vergeten die me indertijd, na het bekomen van een beurs, schreef; "ik voelde mij als een vogel opgesloten in een kooi maar dank zij jullie steun ging het deurtje open en voel ik me vrij!"

De kinderen van de lagere school in Emurua Olerai (Kenia) kunnen binnenkort gebruik maken van de nieuwe toiletten die we met steun van o.a. de Koning Boudewijnstichting konden bouwen. Binnenkort? Jawel, want de school is omwille van de coronacrisis gesloten is en de 127 leerlingen en de 6 leerkrachten zitten thuis.

Van online les geven is geen sprake. De meerderheid van de Masai-kinderen in de provincies Narok (waaronder Emurua Olerai valt!) heeft geen toegang tot onderwijs via TV, mobiele telefoons en online platforms. De kinderen brengen het grootste deel van hun tijd door met het hoeden van koeien en geiten en helpen hun moeders met huishoudelijke taken.

Laten we dus maar hopen dat de school vlug open gaat en de lessen spoedig kunnen hervat worden!!

U hebt het goed gelezen: het aantal leerlingen is sinds 2018 gestegen met 57 en het aantal leerkrachten met 2. Een mooie ontwikkeling op korte termijn die we graag steunen, maar ertoe geleid heeft dat niet alle 10 voorziene toiletten konden gebouwd worden. De toename van het aantal leerlingen verplichtte de verantwoordelijke, ter plaatse, George Lenaai, om een deel van het geld voorzien voor de bouw van de nieuwe toiletten te investeren in de afwerking van een nieuw klaslokaal en het maken van schoolbanken.

Zoals steeds kregen we regelmatig foto's toegestuurd en....de aankoopbonnen. We volgen het schoolproject op de voet!

Wie het schoolproject financieel wil steunen kan dat door te storten op rekening
BE24 9793 2610 7638
BIC: ARSPBE22
Onder vermelding: Emurua
Hartelijk dank!

Brief uit Kinshasa

Beste vrienden van AMIE,

Ook in Kinshasa zitten we tot aan de schouders in het coronanieuws. Op 24 maart werd de noodtoestand uitgeroepen waarbij Kinshasa geïsoleerd werd van de rest van het land en de inwoners binnen moesten blijven. Gevolg was dat de mensen niet meer konden gaan werken en dat de prijzen van levensmiddelen pijlsnel de hoogte in gingen. Deze toestand was onhoudbaar en al snel werd de noodtoestand terug opgeheven. Markten gingen terug open, de busjes van het openbaar vervoer zitten weer overvol..

Gelukkig blijft het aantal besmettingen beperkt zodat het idee groeit dat Corona een ziekte is van de blanken. Hopelijk blijven we inderdaad gespaard van een massale uitbraak van het virus want de gezondheidsvoorzieningen zouden dit zeker niet aankunnen.

In Kinshasa zijn er gelukkig ook nog zoveel mooie dingen te zien, te horen en te voelen.

Mag ik u herinneren dat wij samenwerken met een Frans koppel die vijf kinderen hebben maar ook drie centra voor verwaarloosde jeugd. Hij is Afrikaan en oud-leerling van Don Bosco, zij is uit de omgeving van Parijs. Ze kwamen mekaar de eerste maal tegen in Don Bosco Lukunga ter gelegenheid van vakantiecampen.

Ze zien ook in dat landbouw een oplossing is voor Afrika en de wereld. Ze kochten landbouwgrond een 100-tal km van Kinshasa. Een ideale plek om naar toe te vluchten toen de scholen sloten en Kinshasa gedeeltelijk lam gelegd werd door HET virus.

Tonton, een oud-papillon die al 7 jaar gevangenis achter de rug heeft werkt er al als tuinier en opvoeder. In Kinzono, zo heet het dorp, zijn ze op veilige afstand van het coronavirus.

Ze kunnen er werken en zich ontspannen.

Wat de acaciaplantage betreft, moeten we dringend de brandgangen vrijmaken want het droog seizoen is nu wel degelijk begonnen. Door de afsluiting van Kinshasa is de verplaatsing moeilijk en duur. Ter plaatse hebben we wel al 500 boompjes klaar voor het nieuwe seizoen. Een van onze jongsten, Caleb heeft daar de smaak van te pakken.

Het zijn uiteraard harde tijden.

Alle prijzen zijn praktisch verdubbeld..

Ik moet mijn jongens toch bezig houden ondanks "le confinement" – de verplichte afzondering. Alle sociale activiteiten zijn afgelast.

Geen Corona-slachtoffers maar wel veel doden, dikwijls ten gevolge van malaria en buiktyfus. Gisteren werd weer een oud-leerlinge begraven. Ze was lector in de kerk.

Wat met hun schooljaar? We wachten af en hopen dat de regering snel de scholen terug zal openen. De jongeren die ter plaatse bleven hebben hun handen vol om het terrein proper te houden en vuil om te vormen tot vruchtbare grond. We kunnen nu al groenten eten en zelfs verkopen. Zij hielpen ook bij het recupereren van een dak dat werd weggeblazen door een windhoos en bij het opruimen van enkele klaslokalen die onder water stonden.

Ge moet u niet afvragen wat Jonathan, een van mijn straatkinderen, die dagen heeft doorstaan.

Niet te verwonderen dat het teveel werd voor hem en dat we hem terug geïnterneerd hebben in een psychiatrische instelling. Zijn ziektekosten slopen een heel kapitaal op. Bij zijn vorige internering kwam zijn moeder, die hem als kind had aan zijn lot had overgelaten, hem maanden oppassen. Nu is ze zelf ziek en heb ik gelukkig nog jongeren die zich opofferen om bij hem te blijven en te zorgen dat hij trouw zijn medicatie neemt.

Jammer dat de Salesiaanse spelen, het hoogtepunt van elk schooljaar met een ontmoeting van over de 1000 jongeren uit al onze Salesiaanse scholen van Kinshasa, afgelast werd wegens het coronavirus. Het provinciaal kampioenschap van de basket waar we op een zesde plaats staan: afgelast.

Maar onze vriendschap en vertrouwen in u allen krijgen "ze" niet stuk.

Dank voor uw hulp want ze blijft erg noodzakelijk voor het levensonderhoud en medische kosten van mijn straatkinderen.

Sterkte tegen elk virus en bacterie.

Koko Pol.

Comité 00

Projecten Madagascar : Françoise Cauwe
 rue du Beau-site 7 – B-5340 Gesves
francoise@amie-be.org – tel 083/67 82 33
 Projecten Pol Feyen: Jean Hendriks
 Adelbert Kennisplein 2 – B-2100 Deurne
jean.hendriks@telenet.be – tel. 0486/692.014
 Rekening: BE22 0001 5458 3947 - BIC : BPOTBEB1

Comité 05

Peterschappen Latijns Amerika
 (nederlands)
 Contacteer: Marleen Lanckman
 Domeinstraat 69A – B-3010 Kessel-Lo
marleenlanckman@hotmail.com - Tel 016/355077
 Rekening: BE46 0000 2467 0736 - BIC : BPOTBEB1

Comité 10

Projet Canaan (Haiti)
 Contact: Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 Rekening: BE74 0004 2523 9007 BIC : BPOTBEB1

Comité 01

Peterschappen Filipijnen (franstalig)
 Project Free Clinic Filipijnen
 Contact: Elisabeth Carton de Tournai
 Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
 Rekening: BE58 0000 8955 8379 - BIC : BPOTBEB1

Comité 06

Beroespeterschappen Filipijnen (nederlandstalig)
 Projecten Brazilië en Navotas-Filipijnen
 Contact: Mark Bolsens
 August Vermeylenlaan 14 – B-2050 Antwerpen
mark.bolsens@telenet.be – Tel. 0486/52 61 88
 Rekening: BE80 0000 8577 5177 - BIC : BPOTBEB1

Comité 21

Groespeterschappen
 Contact: Griet Cuypers – Van den Bergh
 Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
 Rekening: BE50 0003 2544 6518 - BIC : BPOTBEB1

Comité 02

Beroespeterschappen Filipijnen
 (franstalig)
 Contact: Elisabeth Carton de Tournai
 Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
 Rekening: BE58 0000 6496 6859 - BIC : BPOTBEB1

Comité 07

Beroespeterschappen Peru (nederlandstalig)
 Projets Amerique Latine (excl. Brésil)
 Contact: Frans Parren
 Veldstraat 29 – B-3640 Kessenich
frans.parren@scarlet.be – Tel 0495/23 83 62
 Rekening: BE45 0003 2569 6189 - BIC : BPOTBEB1

Comité 22

Project Happy Home Kenia
 Contact: Christian Vandeplass
 Rue Fond Thirion 61 – B-1410 Waterloo
christian@vandeplass.com – Tel. 0497/52 75 42
 Rekening: BE57 9793 2610 7335 - BIC : ARSPBE22

Comité 03

Beroespeterschappen Latijns-Amerika
 (franstalig)
 Contact: Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 Rekening: BE43 0001 0342 1501 - BIC : BPOTBEB1

Comité 08

Peterschappen Azië
 (nederlandstalig)
 Contact: Jos Cuypers
 Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
 Rekening: BE67 0001 7326 0487 - BIC : BPOTBEB1

Comité 23

Project Aide Urgente Kenya
 Contact: Rob Tas, Diestseweg 95 - B-2440 Geel,
roberttas@hotmail.com - Tel. 014/72 00 28
 Rekening: BE24 9793 2610 7638 - BIC ARSPBE22

 Project: Akwaaba Asuadei (Ghana)
 Contact: Joke Jaspers, Oevelseweg 14 - B-2250 Olen
akwaaba.asuadei@gmail.com - Tel. 0472/366 578
 Rekening: BE35 9793 2610 7537 - BIC ARSPBE22

Comité 04

boekhouding en algemene administratie
 adreswijzigingen
 Contact: Stefaan De Bondt
 Stampkotstraat 10 – B-8551 Heestert
stefaandebondt@telenet.be - Tel. 056/71 72 81
 Rekening: BE56 0003 2569 6088 - BIC : BPOTBEB1

Comité 09

Sofie Daems Scholarship Program
 (Thailand)
 Contact: Jan en Mieke Daems
 Wissenstraat 15 – B-3200 Aarschot
janepdaems@telenet.be – Tel. 0478/720099
 Rekening: BE97 0003 2603 1649 - BIC : BPOTBEB1

Voorzitter

Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 Vice-voorzitter: Xavier Votron
 Rue Pont Spilet 13, 1470 Bousvall, tel. 0475/466.985
xaviervotron@hotmail.com
 erevoorzitster: Thérès-Marie de Fays-Flipot

Sociale zetel: Oevelseweg 14, B-2550 Olen

Naaststaand overschrijvingsformulier is geschikt voor eender welke gift.

Als U een voorkeur hebt wat de bestemming betreft vermeldt U dat best als mededeling.

Dankjewel!

	Handtekening(en) Signature(s) Unterschrift(en)	OVERSCHRIJVINGSOPDRACHT ORDRE DE VIREMENT ÜBERWEISUNG 003919702 01
<p>Bij invulling met de hand, één HOOFDLETTER of cijfer in zwart (of blauw) per vakje. Si compléte à la main, n'indiquer qu'une seule MAJUSCULE ou un seul chiffre noir (ou bleu) par case. Beim Ausfüllen mit der Hand ein GROSSBUCHSTABE oder Zahl in schwarz (oder blau) pro Feld.</p>		
Gewenste uitvoeringsdatum in de toekomst / Date d'exécution souhaitée dans le futur / Gewünschtes Ausführungsdatum in der Zukunft		Bedrag / Montant / Betrag EUR CENT
Rekening opdrachtgever (IBAN) Compte donneur d'ordre (IBAN) Konto des Auftraggebers (IBAN)		
Naam en adres opdrachtgever Nom et adresse donneur d'ordre Name und Adresse des Auftraggebers		
Rekening begunstigde (IBAN) Compte bénéficiaire (IBAN) Konto des Begünstigten (IBAN)		
BIC begunstigde BIC bénéficiaire BIC Begünstigten		
Naam en adres begunstigde Nom et adresse bénéficiaire Name und Adresse des Begünstigten		
Mededeling Communication Mitteilung		